

ABBI GLINES

Nagenoeg perfect

ROSEMARY BEACH

Karakter Uitgevers B.V.

Vier maanden eerder

Della

Toen Braden me haar oude auto gaf en me vertelde dat ik wat van de wereld moest gaan zien, hadden we er geen van beiden aan gedacht dat ik niet wist hoe ik moest tanken. Ik had mijn rijbewijs nog maar drie maanden. En ik bezat nog maar vijf uur een auto. Ik had nooit eerder hoeven tanken.

Ik stak mijn hand in mijn tas en haalde mijn telefoon eruit. Ik zou Braden bellen en vragen of zij me uitleg kon geven. Maar ze was op huwelijksreis en ik wilde haar niet storen. Toen ze me eerder die dag de autosleutels had gegeven en had gezegd: ‘Ontdek de wereld. Ga leven, Della’, was ik zo getroffen door haar mooie gebaar dat ik er niet aan had gedacht om vragen te stellen. Ik had haar alleen maar omhelsd en toegekeken hoe ze wegrende met haar kersverse echtgenoot, Kent Fredrick, en achter in een limousine kroop.

Het was niet in me opgekomen dat ik niet kon tanken. Tot nu. Mijn tank was zo leeg dat ik de auto naar dit kleine pompstation ergens in een afgelegen badplaats had laten rollen. Lachend om mezelf luisterde ik naar Bradens stem die zei: ‘Ik kan niet opnemen. Als je me iets wilt vertellen, kan je het beste ophangen en een sms sturen.’ Haar voicemail. Ze zat zeker in een vliegtuig. Ik zou dit helemaal alleen moeten doen.

Ik stapte uit de kleine vaalrode Honda Civic. Gelukkig had ik hem aan de goede kant van de pomp gezet. Ik wist dat dat kleine deurtje voor de slang was. Ik had Braden dit weleens zien doen. Ik kon het best. Misschien.

Mijn eerste probleem was dat ik geen idee had hoe ik dat geheimzinnige deurtje moest openmaken. Het zat er gewoon. Ik zag het, maar er was geen handgreep. Ik tuurde er even naar en keek toen om me heen of er iemand in de buurt was die er niet eng uitzag. Ik had hulp nodig. Ik had twee jaar onafgebroken therapie nodig gehad voor ik met vreemden durfde te praten. Nu deed ik het vaak. Dat kwam meer door Braden dan door de psycholoog naar wie ik elke week toe moest. Zij had me de wijde wereld in geduwd en me geleerd hoe ik moest leven.

Ik had het citaat ‘Het enige dat we moeten vrezen is de vrees zelf’ van Franklin D. Roosevelt op de spiegel in mijn badkamer geplakt. Ik had het de afgelopen drie jaar elke dag gelezen. Ik zei het in gedachten op en mijn lichaam ontspande. Ik was niet bang. Ik was niet mijn moeder. Ik was Della Sloane en ik was op reis om mezelf te vinden.

‘Gaat het? Heb je hulp nodig?’ Ik schrok van een zware, lijzige stem en ik draaide mijn hoofd met een ruk om. Aan de andere kant van de pomp stond een jongen me lachend aan te kijken. Zijn donkerbruine ogen leken te fonkelen. Ik had niet veel ervaring met jongens, maar wel wat. Genoeg om te weten dat ze ondanks het feit dat ze knap waren, zoals deze, niet automatisch goed waren. Ik had mijn maagdelijkheid verloren aan een gladde jongen uit het zuiden wiens praatjes iedereen uit hun slipje kregen. Het was de ergste ervaring van mijn leven

geweest. Maar deze was misschien wel behulpzaam. Zo zag hij er in elk geval wel uit.

‘Ik weet niet... Ik, eh... Weet je, ik heb nog nooit...’ God, ik kon het niet eens zeggen. Hoe legde een negentienjarige meid uit dat ze niet wist hoe ze moest tanken? Er borrelde langzaam een lach omhoog en ik sloeg mijn hand voor mijn mond. Hij zou denken dat ik gek was. Ik slikte de lach in en keek hem met een glimlach aan. ‘Ik weet niet hoe ik moet tanken.’

De fraaie wenkbrauwen van de jongen schoten omhoog en hij keek me even nadenkend aan. Hij probeerde waarschijnlijk vast te stellen of ik de waarheid sprak of niet. Hij moest eens weten. Er waren zo veel dingen die ik niet kon. Braden had geprobeerd me zo wereldwijd mogelijk te maken, maar nu was ze getrouwd en werd het tijd dat ik zelf dingen ging ontdekken.

‘Hoe oud ben je?’ vroeg hij en ik zag dat zijn ogen langzaam over mijn lichaam gingen. Ik zag er niet uit als een tiener. Mijn lichaam was op mijn zestiende al volgroeid geweest. Ik kon zien dat hij probeerde te bedenken hoe het zat. De enige verklaring die hij kon bedenken voor het feit dat ik niet wist hoe ik moest tanken, was dat ik erg jong moest zijn.

‘Ik ben negentien, maar ik heb net mijn rijbewijs en dit is de eerste keer dat ik moet tanken.’ Ik zuchtte en grinnikte toen. Dit klonk belachelijk, dat vond ik zelf ook. ‘Ik weet dat het vreemd klinkt, maar echt, ik heb hulp nodig. Als jij me op gang kan helpen, lukt het verder wel.’ Ik keek om naar zijn mooie, grote pick-uptruck. Glimmend en zwart. Hij paste bij hem, met zijn lange, gespierde lichaam, olijfbroine huid en donkere haar. Hij was zo’n sexy, knappe, gevaarlijke man. Dat zag ik aan de zelfgenoegzame grijns op zijn gezicht.

Toen hij om de pomp heen stapte, zag ik dat hij veel langer was dan ik had gedacht. Maar ik was ook maar een meter vijftenzestig. Zijn goed passende spijkerbroek en bruine leren werkschoenen deden iets geweldigs met zijn benen. Ik besepte net iets te laat dat ik naar hem stond te staren en keek op om zijn geamuseerde blik te zien. Hij had een mooie lach. Perfecte, witte tanden omlijst door een gezicht dat eruitzag alsof het een paar dagen niet was geschoren. Zijn ruwe uiterlijk paste niet bij zijn dure wagen.

‘Je moet eerst dit klepje openmaken,’ zei hij en hij klopte er met zijn knokkels op. De manier waarop zijn woorden zijn lippen verleidelijk lieten omkrullen vond ik zo fascinerend dat ik bang was dat ik de rest van zijn uitleg zou missen. Ik wilde net een vraag stellen toen hij om me heen liep en de deur aan de bestuurderskant opendeed. Hij boog voorover, waardoor ik onbelemmerd zicht had op zijn geweldig mooie broek die strak trok over een net zo strakke kont. Ik genoot van het uitzicht.

Het geheimzinnige deurtje sprong open en ik schrok ervan. Ik gaf een gilletteje en draaide me met een ruk om. ‘O!’ schreeuwde ik opgewonden. ‘Hoe heb je dat gedaan?’

Zijn grote, warme lichaam kwam achter me staan en ik rook gras en iets zwaarders... misschien leer. De verleidelijke geuren overspoelden me. Aangezien ik geen enkele kans wilde mislopen (ik had er in mijn leven al veel te veel gemist), bewoog ik iets naar achteren, net genoeg zodat mijn rug zijn borst aanraakte.

Hij stapte niet bij me vandaan. In plaats daarvan had hij zijn hoofd laten zakken om in mijn oor te praten. Zijn stem was laag en had een heerlijke bas. ‘Ik heb op het knopje voor het

tankklepje gedrukt. Dat zit in de auto, onder het dashboard.’

‘O,’ was alles wat ik kon uitbrengen.

Een lage lach in zijn borstkas trilde tegen mijn schouders. ‘Zal ik je nu laten zien hoe je de benzine in je auto krijgt?’

Ja, dat zou fijn zijn, maar ik stond zo eigenlijk ook wel lekker. Ik slaagde erin te knikken en was dankbaar dat zijn lichaam niet bewoog. Misschien vond hij mij net zo leuk als ik hem. Dit was echt een slecht idee. Ik moest ergens anders gaan staan. Mannen als hij behandelden vrouwen niet goed. Waarom moesten ze zo lekker ruiken en er zo goed uitzien?

‘Ik moet even met mijn arm om je heen, liefje.’ Zijn warme adem streek langs de gevoelige haartjes op mijn oor. Ik probeerde niet te trillen toen ik knikte en snel opzij stapte om mijn rug tegen de auto te drukken zodat hij langs me kon reiken.

Onze borsten streken licht langs elkaar toen hij om me heen manoeuvreerde. Hij bleef me recht in de ogen kijken. De chocoladebruine en goudkleurige vlekjes in zijn ogen leken nu niet meer zo geamuseerd.

Ik slikte moeizaam en keek naar de grond. Toen hij veilig uit de buurt was, besloot ik dat ik wel kon kijken hoe hij tankte. Ik moest onthouden dat hij het me leerde. En dat was hard nodig.

‘Je moet eerst betalen. Heb je een bankpas of betaal je contant?’ Zijn stem klonk weer normaal. Geen sexy gefluister meer in mijn oor.

Geld. Ik was het geld vergeten. Ik knikte en leunde voorover in mijn auto om in mijn tas te graven en haalde mijn portemonnee eruit. Ik pakte mijn bankpas en kwam overeind om die aan hem te geven. Nu keek hij naar mijn kont. Het idee

dat hij me bekeek, bracht een lach op mijn gezicht. Een iets te grote.

‘Alsjeblieft,’ zei ik toen ik hem de pas gaf. Zijn blik ging over mijn lichaam omhoog. Hij pakte de pas aan en knipoogde naar me. Hij wist dat ik hem had zien kijken en genoot ervan. Dit was een player, het soort man bij wie een slimme meid uit de buurt bleef. Maar ik was niet zo slim. Ik had mijn maagdelijkheid weggegeven aan net zo’n jongen. Het was in het appartement van zijn beste maat geweest. Ik wist toen nog niet dat die ‘beste maat’ een meisje was dat stapelverliefd op hem was. Het was niet goed afgelopen.

Hij bestudeerde mijn bankpas. ‘Della. Mooie naam. Past bij je. Sexy en mysterieus.’

Op dat moment besepte ik dat ik zijn naam niet wist.

‘Dank je, maar nu ben jij in het voordeel. Ik weet jouw naam niet.’

Hij grijnsde. ‘Woods.’

Woods. Dat was uniek. Ik had de naam Woods nog niet eerder gehoord.

‘Mooi. Past bij je,’ zei ik.

Hij keek alsof hij nog iets wilde zeggen, maar toen werd zijn lach serieus en hield hij de pas omhoog. ‘De eerste les is hoe je moet betalen.’

Ik keek en luisterde goed toen hij me stap voor stap uitlegde hoe ik moest tanken. Het was moeilijk om me niet te laten afleiden door de autoritaire manier waarop hij dat deed. Ik vond het jammer toen hij de pomp weer in het apparaat hing en het bonnetje voor me afscheurde. Ik wilde niet dat dit moment voorbij zou zijn, maar ik moest verder met mijn reis. Na al

die tijd moest ik mezelf zien te vinden. Ik kon nu niet stoppen omdat ik me aangetrokken voelde tot een jongen bij een pompstation. Dat zou dom zijn.

‘Heel erg bedankt. De volgende keer kom ik er wel uit,’ zei ik terwijl ik de pas en het bonnetje onhandig in de zak van mijn korte broek probeerde te proppen.

‘Graag gedaan. Ben je hier op vakantie?’ vroeg hij.

‘Nee. Op doorreis. Ik ben op reis naar overal en nergens.’

Woods trok zijn wenkbrauwen op en keek me even peinzend aan. ‘Echt? Interessant. Weet je wat je eindbestemming is?’

Ik had geen flauw idee. Ik haalde mijn schouders op. ‘Nee. Ik denk dat ik het wel zal weten als ik er ben.’

We stonden daar even zonder iets te zeggen. Ik wilde net naar mijn auto lopen toen Woods zijn hand op mijn arm legde. ‘Ga je met me eten voor je verder rijdt? Het wordt over een uur donker. Wil je niet ergens stoppen om te overnachten?’

Daar had hij een punt. Dit was een leuk stadje – stijlvol en maritiem. Het leek me een veilige keuze. Maar ik maakte me niet echt druk om veiligheid. Ik was eindelijk aan het leven. Ik sloeg alle waarschuwingen in de wind. Ik keek op naar de donkere vreemdeling voor me. Hij was niet veilig. Absoluut niet.

‘Eten klinkt goed. Misschien kan je me dan ook vertellen waar ik vannacht een kamer kan krijgen.’

Woods

Ik zorgde ervoor dat het rode autootje zichtbaar bleef in mijn achteruitkijkspiegel. Ik liet Della achter me aan rijden naar een Mexicaans restaurant net buiten de stad. Ze hadden er lekker eten en de kans was klein dat ik er bekenden tegenkwam.

Vanavond zou ik even afstand nemen van de stress in mijn leven. Mijn vader pushte me steeds meer om mezelf te bewijzen. Ik wist niet wat hij verder nog van me wilde. Nee, dat was niet waar. Ik wist wat zijn plannen voor mij waren. Hij verwachtte dat ik zou trouwen. Maar niet met iemand van mijn keuze. Hij had al een bruid voor mij gekozen – Angelina Greystone. Mijn hele leven had mijn vader al plannen gesmeed om de naam Kerrington aan de naam Greystone te verbinden. Hij wilde de hoofdprijs. We brachten elk jaar een week in Hawaï door met de Greystones en pa moedigde me elke keer aan om Angelina beter te leren kennen. Hij wilde dat we samen dingen ondernamen. Ze hadden ons op jonge leeftijd al zo aan elkaar opgedrongen dat we op ons vijftiende seks met elkaar hadden. Ik had gedacht dat ik haar eerste was geweest, tot ik echt met een maagd had gevreeën en ik besepte dat Angelina had gelogen. Ik was dat jaar nog maagd geweest, maar zij zeer zeker niet. Mijn beeld van de knappe blondine was erdoor veranderd. Hoe ouder en mooier ze werd, hoe beter ik mijn best deed om bij haar uit de buurt te blijven. Ze had klauwen en die

wilde ze in mij zetten. Ik wist dat de dag zou komen dat ik zou toegeven om mijn vader blij te maken, maar dat wilde ik zo lang mogelijk uitstellen. Dat was tenminste mijn plan geweest tot Angelina in het zuiden kwam wonen. Ze woonde nu in het strandhuis van haar ouders en mijn vader bleef ons maar aan elkaar koppelen.

Ik moest even afstand nemen van alle ellende die de naam Kerrington met zich meebracht. Hopelijk kon ik een avond genieten van dit lekkere ding met het lichaam van een seksgodin en het gezicht van een engel.

Ze had aanvankelijk schichtig geleken, maar daarna was er een wilde, onbekommerde meid tevoorschijn gekomen en zo'n sexy uitnodiging sloeg ik niet af. Dat lichaam en die grote blauwe ogen waren alles wat ik wilde. Wat nog beter was, was dat ze hier niet zou blijven. Ze was een ondeugende afleiding waar ik me later niet meer om hoefde te bekommeren. Ze zou erna gewoon verder rijden.

De herinnering aan haar kont die in dat piepkleine broekje omhoogstak, maakte me zo opgewonden dat ik heen en weer schoof op mijn stoel. Della Sloane was precies wat ik vanavond nodig had.

Ik reed het parkeerterrein van El Mexicano op en parkeerde helemaal aan de andere kant van het gebouw, zodat iemand die voorbijreed mijn wagen niet zou zien staan. Ik wilde vanavond geen belemmeringen. Ik ging neuken. Neuken zonder verdere verplichtingen.

Ik stapte uit mijn wagen en keek hoe Della uit haar auto stapte. Ze droeg geen beha onder haar zwarte haltertop. Haar tieten hielden de stof uitdagend omhoog. Man, dit zou een

fijne avond worden. Ik was er meer dan zeker van dat zij dit ook wilde. Ze had haar kont zowat tegen mijn pik geduwd toen ik haar benzinetank openmaakte. Deze meid wist wat ze deed en ze deed het goed.

‘Goede keus. Ik ben gek op Mexicaans eten,’ zei ze lachend. Ik zag hoe haar heupen verleidelijk wiegden toen ze mijn kant op liep. Ik had zin om het eten te laten zitten en meteen naar een hotelkamer te gaan. Haar donkere haar viel in zachte, natuurlijke krullen tot net onder haar schouders. Ik was er ook zeker van dat die lange, donkere wimperharen te danken waren aan goede genen en niet aan een pakje van de drogist. Ik had al heel wat valse wimperharen gezien en deze zagen er echt uit.

‘Gelukkig maar,’ zei ik voordat ik een pas naar voren deed en mijn hand midden op haar onderrug legde om haar mee naar binnen te voeren.

Toen we ons eten hadden besteld, nipte Della van haar margarita en glimlachte ze naar me. ‘Nou, Woods, wat doe jij voor de kost?’

Daar ging ik geen eerlijk antwoord op geven. Ik gaf vrouwen liever niet te veel informatie over mijn leven, tenzij ik dacht dat het een blijvertje was. ‘Ik werk in het management.’

Della keek niet bedenkelijk of verstoord dat ik haar vraag ontweek. Ze bleef glimlachen en van haar zoete, gele drankje nippen.

‘Je hebt blijkbaar geen zin in lastige vragen. Prima, hoor. Wil je me dan vertellen wat je graag doet?’

‘Ik hou van golfen, als ik de tijd heb, en van beeldschone

vrouwen meenemen naar de Mexicaan,' antwoordde ik met een grijns.

Della gooidde haar hoofd in haar nek en lachte. Ze was zo ongeremd. Ze probeerde me niet te imponeren. Het was verfrissend. Haar ogen fonkelden toen ze me weer aankeek. 'Wat is je grootste angst?'

Wacht even. Dat was een rare vraag. 'Volgens mij heb ik geen angsten,' zei ik.

'Natuurlijk wel. Iedereen heeft angsten,' zei ze voordat ze het zout van de rand van haar glas likte.

Had zij angsten? Zo zag ze er niet uit. 'Dat ik net als mijn vader word,' zei ik voordat ik het zelf in de gaten had. Dat was te veel informatie. Meer dan ik ooit aan iemand had toegegeven.

Er verscheen een wazige blik op haar gezicht toen ze over mijn schouder staarde. 'Dat is apart. Ik ben bang dat ik net als mijn moeder word.'

Ze knipperde snel met haar grote, blauwe ogen en er verscheen weer een glimlach op haar gezicht. Waar ze in gedachten ook was geweest, nu was ze weer bij mij. Ze wilde liever niet aan haar moeder denken, en dat begreep ik.

'Wat doe jij graag?' vroeg ik in een poging het gesprek weer wat luchtiger te maken.

'Dansen in de regen, nieuwe mensen ontmoeten, lachen, oude films kijken, en ik zing graag,' zei ze voordat ze naar me lachte en weer een slokje nam. In dit tempo werd ze als ik niet oppaste laggerzat.

Twee margarita's later drukte ze haar borst tegen mijn armen terwijl ze om al mijn grapjes lachte. Ik wilde dat ze nu stopte

met drinken, want ze was precies genoeg aangeschoten. Ze moest niet echt dronken worden.

‘Zullen we op zoek gaan naar een hotelkamer, zodat ik het bed nog even kan opwarmen?’ vroeg ik terwijl ik haar grijnzend aankeek en mijn hand tussen haar benen schoof. Eerst verstijfde ze, maar toen bewoog ze ze langzaam uit elkaar zodat ik mijn hand ver genoeg kon schuiven om het vocht in haar slipje te voelen. Zij wilde mij net zo graag als ik haar. Dit was voor mij bevestiging genoeg. Ik ging met mijn vingertop over het natte kruis van haar slipje en zij hing sidderend tegen me aan.

Ze duwde tegen mijn hand en sloot haar ogen terwijl haar mond een klein stukje open zakte. Man, ze had er zin in.

‘Is dit wat je wilt?’ fluisterde ik in haar oor toen ik een vinger in haar broekje schoof en de onbelemmerde, hete, vochtige verleiding voelde.

‘Ja,’ hijgde ze. ‘Maar alleen als je belooft dat je me laat komen.’

Fuck. Ik trok mijn hand uit haar slipje en greep mijn portemonnee. Ik gooide een biljet van honderd dollar op de tafel. We hadden geen tijd om op de rekening te wachten.

Ik wilde precies wat zij me beloofde. En wat dat klaarkomen betrof, ik zou ervoor zorgen dat ze buiten westen raakte van het aantal orgasmes dat ik haar ging bezorgen. Daag een Kerington nooit uit. Wij overstijgen onszelf.

Ze kon in deze toestand niet rijden. Ik zou wel een manier bedenken om haar auto later op te halen. Ik had nu geen tijd om daarover na te denken. Ik trok mijn autodeur open en duwde haar met meer kracht dan de bedoeling was naar bin-

nen. Haar grote blauwe ogen keken verbaasd en ik moest even stoppen om op adem te komen en na te denken. Misschien moest ik dit niet doen. Was die nerveuze schittering in haar ogen echt onschuldig? Haar lichaam vertelde me iets, maar haar ogen zeiden iets heel anders.

Ze zoog haar onderlip in haar mond en beet erop. Ik wilde die mond proeven.

Ik liep niet naar mijn kant van de auto. Dat kwam later. Ik kroop naast haar in de wagen en trok de deur achter me dicht voordat ik haar hoofd met twee handen vastpakte en het schuin hield. Mijn mond drukte op de hare en ik liet haar smaak langzaam tot me doordringen. Elk kreuntje dat over haar lippen kwam, klopte in mijn aderen. Haar volle onderlip, die met onervaren gretigheid langs mijn mond bewoog, maakte me gek.

Ik dwong mezelf om afstand te nemen en haar in haar halfdichte ogen te kijken. ‘Weet je zeker dat je dit wilt? Want anders moeten we nu ophouden.’ We zouden elkaar nooit meer zien. Ik moest zeker weten dat ze niet zo onschuldig was als ik opmaakte uit haar aanrakingen. Ik had niets tegen onenightstands als het meisje wist waar ze aan begon. Ik wilde dat het haar duidelijk was.

‘Ik...’ zei ze, en toen stopte ze en slikte ze moeizaam. Dat was niet de reactie die ik wilde. Ik begon van haar af te bewegen, maar ze greep mijn shirt vast. ‘Nee, wacht. Ik wil dit. Ik heb dit nodig. Ga alsjeblieft door.’

Ik was nog steeds niet overtuigd. Ze klonk niet heel zeker. ‘Is dit je eerste onenightstand?’ vroeg ik, omdat ik vermoedde dat ze zich daarom zo gedroeg.